

שֵׁלַח לַחֲמֹד

פְּרָשֵׁת כִּי תֵשָׂא | תשפ"ד

בצדקה תכונני

גליון 311

סיפור לשבת

כִּי תֵשָׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְפָקֵד יָהּ (ל, יג)

בתחילת הנהגתו של הרה"ק בעל התניא בא לבקר אחד המתנגדים. בכניסה לביתו של הרב פגש האורח במשרת העומד על יד הדלת ומונע כניסת אנשים בלתי קרואים. כשנכנס האורח אל הקודש פנימה העיר לרבי על כך שהוא נוהג בעצמו להחזיק משמש צמוד, וכי יש בדבר משום התנשאות ורמות רוחא.

הרכיב בעל התניא את ראשו כבשעת אמירת תחנון, ולאחר דקות ספורות הרים ראשו ואמר, כמו שיש בגד מיוחד לראש ובגד לגוף ואין בכך התנשאות כך גם הראש בבני ישראל צריך להיות מובדל מגוף האומה, וכתוב 'כי תשא את ראש בני ישראל' שצריך לנשא את הראש לבני ישראל. שאלו האורח, כדי להשיב לי תשובה זו אין צורך בהנחת הראש על השולחן כבשעת תחנון. נענה בעל התניא ואמר, בעת מחלוקת קרח כנגד משה רבינו, אמר קרח, 'כי כל העדה כולם קדושים ומדוע תתנשאו על קהל ד', וישמע משה ויפול על פניו, הרי היו אלה דברי חוצפה ועזות מצד קרח, ומה יש להתרגש מזה. אלא, משה רבינו נפל על פניו וביקש להבין שמא שואלים שאלה זו משמים, כמו שלימד הבעל שם טוב, שכל מה שמראים ומשמיעים לאדם עליו לפשפש במעשיו שמא מראים לו זאת משמים כדי שיתן אל לבו.

אולם אני התבוננתי בדבר וראיתי כי נקי אני משמץ התנשאות ואין עלי תביעה בשמים על כך, אחר כך יכלתי לענות לך את מה שענית.

{ עולם החסידות שבט תשס"ב }

הַעֲשִׂיר כֹּל יְרֵבָה וְהַדֵּל לֹא יִמְעִיט (ל, טו)

כאשר נצטוו משה ואהרן לאסוף תרומות למשכן הלכו יחדיו לבית העשירים אבל כאשר רצו להיכנס לשער ביתו של העשיר לא יכלו להיכנס כי היה שם כלב גדול שומר שלא יכנסו, אח"כ ניסו בבית עשיר אחר ויצא המשרת ואמר אי אפשר ליכנס ללא תור מראש, הלכו לעשיר שלישי אמר המשרת עכשיו הבעל הבית נח ואי אפשר להפריעו ממנו ומהרביעי אמר שהבעה"ב עסוק בחשבונותיו וכך לכל עשיר ועשיר היה תירוץ למה אינו יכול לקבלם, התחילו ללכת לבתי העניים ובעלת הבית ראתה אותם מהר נכנסה לבית וקראה לבעלה לאמר תראה מי בא אלינו הושיבונו וכבודם במאכל ומשתה ושאלו אותם במה אפשר לעזור להם אמרו משה ואהרן באנו לאסוף כסף למשכן הלכו מהר וקראו את כפתורי הכסף והזהב מבגדי האשה ומכרו את כל התכשיטים בשמחה רבה והביאום למשה ולאהרן, אמרו משה ואהרן לקב"ה אנו מבקשים ממך 'העשיר לא ירבה' אל תביא לעולם הרבה עשירים ו'הדל לא ימעט' אל תמעט מלהביא הרבה דלים, ומדוע, כי הדלים נותנים הרבה והעשירים לא נותנים כלום.

{ בשם הגרי"ש אונגר זכר צדיק לברכה }

הפלא ופלא

אוצר בלום של פלאי פלאות מגנזי קדם
אות א'

אמוראים

בכל מסכת בש"ס יש שם של אמורא אחד שהוא מופיע רק באותה מסכת. כן אמר הגאון רבי חיים קנייבסקי [זכר צדיק לברכה].

אמוזני

"אמוזני" פירושו נשים לוחמות. בימי רעו בן פלג (בראשית יא, יח) קמה ממלכה של נשים שבעליהן נהרגו במלחמות. אותם נשים יצאו למלחמות רבות ונצחו בכולן. בעודן טונות היו שורפים להם את שד ימין, כדי להקל עליהן את לבישת כלי הזין. כן מבואר ב"סדר הדורות" (אלף השני, אלף תתפז).

אמת

אדם שנוהר מלדבר שקר – מובטח לו שאפילו אם יהיה חולה, לא יפול למשכב, אלא יקום בריא. כן מבואר בספר "מדרש פנחס" לרבי פנחס מקאריץ. אדם שכל דבוריו ומחשבותיו הינם אמת – כל מה שידבר או יחשוב, הכל יתקיים, אפילו אם אמר או חשב שלא במתכוין. כן כתב בעל ספר "חסידים" (סימן מז). אדם שמקפיד לא להוציא דבר שקר מפיו – לעולם לא יגנב ממנו מאומה. כן כתב רבי פנחס מקאריץ בספרו "אמרי פנחס" (אות רמג): "מי שאינו משקר – אין יגנב ממנו שום דבר".

אמת ויעיב

אדם שמדקדק באותיות ו' החיבור שבתחילת ברכת "אמת ויעיב" ואומרם כתקן – מובטח לו שלא ימות באופן פתאומי. מעשה באדם אחד שחלה מעת לעת ומת פתאום, ואמר קודם מותו שהנינו מת על שלא נזהר בדבקים שב'אמת ויעיב'. כן כתב החד"א בספרו "צפורן שמיר", בשם ספר "היראה", בשם ה"זוהר" בכת"י.

אנא בכח

תפילת "אנא בכח" נתקנה על ידי רבי נחוניא בן הקנה, וסודותיה רבים ומעולתיה נשגבות, וכל האומרה בכוננה – זוכה ועולה לעולם הבא עם שאר צדיקים וחסידים. כן אמר רב האי גאון. בנוסח "אנא בכח" יש מ"ב תיבות, כנגד שם של מ"ב אותיות, והוא שם שעל ידו נברא העולם. כן אמר רבי משה בן מכיר.

ר"ת	יציאה	כניסה	יחידות
18:55	18:15	17:01	יְרוּשָׁלַיִם
18:53	18:16	17:18	תַּל אַבִּיב
18:54	18:15	17:10	חִיפָה
18:55	18:17	17:20	בֵּאר שֶׁבַע

בן איש חי

ספר 'פסקי בן איש חי' | הלכות שבת

סימן שי"ח

דיני בישול

יש עושים משקה קהו"א [קפה] מערב שבת ומניחים על האור כדי לשתותו בבוקר ביום שבת, אך אין מניחים בתוך הכלי שמניחים אותו על האור ב"ן [גרעינים] של קהו"א הרבה כפי מה שצריך, כדי שלא יהיה בזה טעם מרירות, לכך מניחים ב"ן מעט, ובבוקר בעת ששותין משקה זה מוסיפין עליו ב"ן, ויש להם על מה שיסמוכו. אך גם בזה טוב שישמו בשבת את הבי"ן אחר שיריקו המשקה הנוכר בתוך הכוס. כדי לצאת ידי חובת שאר דעות. ועוד מפני כי הקהו"א היא קליה ויש לחוש ולומר יש בישול אחר קליה.

אותם בני אדם החוששים לצבוע המים בגרגירים של קפה, ולכן מקדימים לצבוע במעט גרגירים מערב שבת, מנהגם יפה, דאיכא בזה איסורא לדעת כמה גדולים. וכן ראוי להורות כי סברתם היא נכונה.

כלי ראשון שהוא כלי שנשתמש בו על האש, אפילו לאחר שהסירו מעל האש מבשל כל זמן שהיד סולדת בו, לפיכך אסור ליתן תבלין לתוכו. וכן הוא הדין דאסור ליתן תבלין בקערה ולערוט עליה מכלי ראשון שהיד סולדת בו, מפני שהערוי מבשל כדי קליפה כמו כלי ראשון. אבל מותר ליתן תבלין בתוך המרק שבקערה שהיא כלי שני, אפילו שהמרק חם שהיד סולדת בו, מפני שהתבלין קשים הם ואין להחמיר

בהם בכלי שני. ואף על פי שאמרנו שאין איסור ליתן תבלין בכלי ראשון אלא דוקא בהיכא שהיד סולדת בו, מכל מקום טוב לזהר אפילו אם אין היד סולדת בו, כיון שהוא כלי ראשון כדי לעשות הרחקה וסייג לדבר.

המלח מותר להניחו בכלי ראשון אחר שהעבירו מעל האש, אפילו שהוא עורנו חם שהיד סולדת בו, משום דצריכא מלחא בישראל כבשרא דתורא. זהו דעת מרן ז"ל. אך הרמ"א ז"ל בהגה"ה מחמיר במלח אפילו בכלי שני שהיד סולדת בו. וטוב להזהר בזה דכמה פוסקים חשו לזה. מכל מקום אם עבר ונתן מלח אפילו בכלי ראשון בעורו על האש דעבד איסורא לכולי עלמא, המאכל מותר והמלח בטל לגבי המאכל.

הסוכר היוצא מן הקנים הוא מבושל, וכיון דקיימא לן אין בישול אחר בישול מותר להניח הסוכר בתוך הכלי ולערוט עליו משקה חם שהיד סולדת בו. מיהו חיי אדם כתב שניח משקה חם תחילה לתוך הכלי, ואחר כך ניחו הסוכר בתוכו. וטוב להזהר בזה דאין פסידא ולא טורח בכך.

כתב החכמת אדם, דאם הוא חם כל כך שהיד נכרית במים, אפילו בכלי שני מבשל. והנה ראיתי להגאון אמרי בינה שהביא את דברי החכמת אדם הנוכר, וכתב שמדברי הרמב"ם משמע דכלי שני אינו מבשל, ואינו מחלק בין חם ביותר, לדעתו לעולם אינו מבשל.

מותר לתת מים חמים לתוך צונן, ואפילו מן כלי ראשון

ישמחו במלכותך

פרק א' | שמחת השבת

סוד מִתְּחֵלָה הַגְּדוֹל שֶׁל הַשְּׂמֵחָה בַּשַּׁבָּת הַמְּלֻכָּה מֵתֵי מִשְׂמָחִים עִם הַתְּרֻבּוֹת וְחַצִּים

בְּאֵר פֶּעַל הַ"בְּאֵר מֵי חַיִּים" (סידורו של שבת - שורש ו' ענף ג' עלה ז') שְׂדֵרְךָ הַפְּלֵף בְּעַת שְׂמֵחָתוֹ הַתְּרֻבּוֹת אֵת גְּדֹל טוֹבוֹ לְעוֹמְדֵי וְאֵת רֹב חֶסְדוֹ עִמָּהֶם. וְהִנֵּה כָּל בְּנֵי הַמְּדִינָה יוֹדְעִים שֶׁיֵּשׁ בְּמְדִינָה שׁוֹטְרִים הַמְּמַנִּים לְהַעֲנִישׁ וְלְהַמִּית בְּכָלֵי יוֹן וְתְּרֻבּוֹת וְחַצִּים, וְלִכְן מַצְנֵה הַפְּלֵף אֶת הַמְּמַנִּים עַל הַעֲנִישָׁה בְּמְדִינָתוֹ, שֶׁיִּבְאֵאוּ לְשְׂמֵחָת הַתְּתֵנָּה דְּנִקְאָ עִם הַתְּרֻבּוֹת וְהַפְּלִים שְׁעָמָם הֵם מְעַנִּישִׁים אֶת כָּל הַעֲנִישִׁים, וְיַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי תַעֲלּוּלִים וּמְשַׁחֲקִים עִם הַתְּרֻבּוֹת וְכִלֵּי הַיּוֹן אֲשֶׁר עָמָם הֵם מְעַנִּישִׁים בְּדִרְךָ כָּלֵל אֶת הַעוֹבְרִים עַל חֻקֵּי הַמְּדִינָה, וְע"י כֵּן לְבִינּוֹ כָּל בְּנֵי הַמְּדִינָה שְׂבִיּוֹם זֶה יֵשׁ שְׂמֵחָה עֲצוּמָה מְאֹד לְפָנָיו, וְהַפְּלֵף אֵינוֹ רוֹצֵה כָּלֵל לְהַעֲנִישׁ אֶף אֶתְּךָ בְּיוֹם זֶה.

וְכֵן שְׂבֵת דּוֹמָה לְהַלּוּלָה וְתַתְּנָה גְּדוּלָּה מְאֹד, הַלּוּלָה וְתַתְּנָה גְּדוּלָּה בֵּין הַקָּב"ה לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְלִכְן בְּיוֹם הַשַּׁבָּת יִשְׁנָה שְׂמֵחָה גְּדוּלָּה מְאֹד בְּעֵלְיוֹנִים וּבַתְּתֻנּוֹת, וְלִכְן צָרִיף לְשַׂמַּח מְאֹד בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, כִּי בַשְּׂמֵחָת הַמְּלֻכָּה פִּלְמֵם צָרִיכִים לְשַׂמַּח וְלֹא לְהַצְטַעַר.

הַשְּׂמֵחָה בַּשַּׁבָּת - לְכַבּוֹ נַעֲשֶׂה מִשְׁכָּן לְאוֹרְהָ הַגְּדוֹל שֶׁל הַשַּׁבָּת

וְכַתִּיב הַזֶּה הַקְּדוֹשׁ (תיקוני זוהר תיקון מח) שְׂבִפְסוּק וְיִשְׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם" נְכַתְּבָה תַּבַּת "לְדֹרֹתָם" לְאֵל הָאוֹת" וְיֹאמְרוּ לְקַרְאָה "לְדֹרֹתָם". וּבְכֵן הַתּוֹרָה בְּאֵה לְרַמְזוֹ שְׂצָרִיף הַאֲדָם הַחֶפֶץ לְזִכּוֹת לְהַאֲרַת הַשַּׁבָּת לְעִשׂוֹת בְּלִבּוֹ "דִּינָה נְאֻה" אֲשֶׁר בָּהּ תּוֹכַל לְשַׁכֵּן וְלְשַׂרְוֹת הַאֲרַת הַשַּׁבָּת, וְזֶה ע"י שִׁישְׁמֵר אֶת לְבָבוֹ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת מִכָּל מִינֵי עֲצוּבוֹת וּמִכָּל מִינֵי פַעַם וּמִחֻלְקֵת וּקְפִידוֹת, וְע"י כֵּן יִהְיֶה לְבָבוֹ "מִשְׁכָּן וְדִינָה" לְאוֹר הַשַּׁבָּת וְיִזְכֶּה לְקַבְּלָתָהּ הַעֲצוּמָה שֶׁל שַׁבָּת הַמְּלֻכָּה.

ספר חסידים

סימן קע"ז

שני בני אדם היה אחד מקשט עצמו כדי שתראנה אותו הנשים ומהרהר אחריהן ואחד אינו מתקשט ואינו מהרהר ובא עבירה בידיהם ועשו או לא עשו איזה מהן עדיף הוי אומר זה המתקשט מתועב שהרי דוד במעשה בת שבע היתה אשת איש והרג בעלה ולא רצו למנותו עם שלשה מלכים שאין להם חלק לכה"ב כמו שרצו למנות שלמה כי דוד בא לפי תומו כשטבלה בת שבע אבל שלמה היה מלמד יצרו להתאוות שהיו לו אלף נשים:

סימן קע"ח

מעשה בחסיד אחד שלא היה ישן על מטתו כל הלילות שאין אשתו טהורה אלא יושב או מוטה וישן כי אמר אם אשכב על מטתי בהנאה נמצאתי ישן הרבה ועוד שמא אבא לידי קרי אלא אישן בלא כר ובעיניו שלא אראה קרי והיה עומד בלילה ועוסק בתורה ומי שמהרהר באשה ואינו יכול למנוע הרהורים מלבו יקום וילך בחוץ עד שיהיה בטל מלבו או ידבר שאר דברים עם בני אדם או ינעוץ גודלות רגליו בארץ ויתלה גופו עליהן ולא יסמוך ידיו לכותל וזה יבטל מיני הרהורים של חימוד או שאר הרהורים ואם יושב ואינו יכול לעמוד מפני שאר בני אדם ינעוץ גודליו לארץ:

סימן קע"ט

מעשה באחד ששאל מי שיצרו מתגבר עליו וירא פן יחטא לשכב עם אשת איש או עם אשתו נידה או עם שאר עריות האסורות לו אם יכול להוציא זרעו כדי שלא יחטא והשיב לו באותה שעה יש לו להוציא שאם אי אפשר מוטב שיוציא שכבת זרעו ואל יחטא באשה אבל צריך כפרה ישב בקרח בימי החורף או יתענה ארבעים יום בימי חמה:

סימן קע"י

כתיב (קהלת יב יד) כי את כל מעשה האלהים יבא במשפט על כל נעלם זה שנודמן לו אשה בקרן זוית אם פגעה בו ולא נתכוין לראות אותה וראה אותה יפה ושמח על שראה אותה וחושב בלבו מאחר שבלא כונתי ראיתי אין לי עון על ככה ועל זה נאמר יביא אלהים במשפט על כל נעלם אם טוב שממח בדבר אם רע בעיני הקב"ה כמו בנפול אויבך אל תשמח שמח לאיד לא ינקה. וזה שמח שבא לידו והיה לו לחשוב שמא חטאתי שנודמן לי לראותה. ואם בא לידו מצוה שלא בכונתו ישמח ויברך להקב"ה שזימני לו לעשותה:

חידושים לפרשה

הכנה למתנת אור השבת

ויאמר ה' אל משה ואתה תדבר אל כו' את שבתותי תשמורו כי אות הוא ביני כו' לדעת כי אני ה' מקדשכם (שמות לג, יב-ג). והנה חכמינו זכרונום לברכה (שבת י.) למדו מכאן דהנותן מתנה לחבירו צריך להודיעו אמר הקדוש ברוך הוא לישראל מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה. דבוראי שבת הוא מתנה טובה, רצה לומר האור והקדושה הבא מלמעלה לתוך לבות בני אדם רוח קדושה ושכל חדש וחיות רוחניות הבא מעולם עליון הנקרא ערבות אשר שם תענוג וחיות שבו גנזי חיים. והנה באמת יש לאדם לצפות כל ימי החול על המתנות שבת על קדושה וחיות זו הבאה לאדם ובוראי בני הכנה רבה כל ששת ימי המעשה על שבת וכפי אשר יעשה הכנתו כן תהיה השגתו. והכתוב אומר (שמות טז, ה) והכינו את אשר יביאו, שאדם צריך להטריח את עצמו בחול שיהא לו בשבת ומי שטרח כו'. ואף על פי שאדם מכין את עצמו מכל מקום מתנה טובה הוא, כי אף אם יכין אדם את עצמו בכל מיני הכנות שונים אינו ראוי לקדושה ושום שפע לו מהשם יתברך ביום השבת ובוראי היא מתנת חנם. אך הדכנה צריך להיות להכין את עצמו האדם להיות לו בית קבול וכח לקבל.

שמירת שבת של הצדיקים מעלה על כולם

או יש לומר, דרמזו לן הכתוב ענין אחר והוא, בוראי אם כל ישראל היו יכולין לקיים שמירת שבת מה טוב אך אף על פי שאנחנו חלילה הרבה אינם מקיימים כראוי הבטיח לנו הכתוב שעל ידי הצדיקים שבדור אשר הם שומרים שבת כראוי והם עושין תענוג והבורא והצדיק נקרא שבת כנודע. וזה שכתוב אך, רצה לומר אף אם יהיו מקיימי שבת בדרך מיעוט את שבתותי תשמורו, רצה לומר על ידי הצדיקים הנקראים שבת. תשמורו, כל זרע ישראל לכם שבת כנודע. וזה שכתוב אך, רצה לומר שאין אני רוצה שום תענוג עולם הזה. ואם תאמר אעבוד את ה' על מנת שאזכה לחיי עולם הבא תענוג הרוחני גם זה לא עבודה לשמה, רק שם בעולם הנשמות יש שמבקשים תענוג רוחני. ויש צדיקים שאינם מבקשים אפילו שם בעולם האמת זולת השגת חכמת אלהות כמו שאמרו חכמינו זכרונום לברכה (ברכות טד.) צדיקים אין להם מנוחה לא בעולם הזה ולא בעולם הבא. והוא שאומרים אין ערוך לך בו' ואין זולתך מלכנו לחיי עולם הבא, אפילו שם אין רצוני זולת אמיתות אלהותך ואם תאמר אעבוד את השם בשביל ימות המשיח אשר יסיר החשכות מעמנו ויתרבה האור והשכל והשגה וישיגו בני אדם מדריגות גדולות שיהא להם חומר וך ובהיר גם זה אין עיקר העבודה זולת גם לימות המשיח אין מבוקשנו אפס בלתיך זולתך הכל אפס ולא זו לימות המשיח אלא אפילו התענוג שישיגו בני אדם לתחיית המתים גם כן אינו דומה שום תענוג לבקשת אלהות, רק זולת עבודתך להיות עובד לשמו יתברך בלי שום קווי לתועלת עצמו:

עבודת השם שלא על מנת לקבל פרס

ונבאר על ג' דאמרינן בתפילת שבת אין ערוך לך כו', הדנה לא זו בלבד דאם אדם עובד את השם יתברך על מנת לקבל פרס אף דאין זה גורע כל כך כמו שכתוב (שבת סג.) אורך ימים בימינה (משלי ג, טז) למימינים בה ובשמאלה עושר וכבוד, אם כן הוא דבר שמאלי, אך אין זה עיקר העבודה ועיקר העבודות צריך להיות שלא ירצה האדם העובד שום דבר ולא יבקש רק את שמו יתברך וזהו גופא יהיה שכרו מה שעובד השם. והוא שאומרים אין ערוך לך ה' אלהינו בעולם הזה, רצה לומר שאין אני רוצה שום תענוג עולם הזה. ואם תאמר אעבוד את ה' על מנת שאזכה לחיי עולם הבא תענוג הרוחני גם זה לא עבודה לשמה, רק שם בעולם הנשמות יש שמבקשים תענוג רוחני. ויש צדיקים שאינם מבקשים אפילו שם בעולם האמת זולת השגת חכמת אלהות כמו שאמרו חכמינו זכרונום לברכה (ברכות טד.) צדיקים אין להם מנוחה לא בעולם הזה ולא בעולם הבא. והוא שאומרים אין ערוך לך בו' ואין זולתך מלכנו לחיי עולם הבא, אפילו שם אין רצוני זולת אמיתות אלהותך ואם תאמר אעבוד את השם בשביל ימות המשיח אשר יסיר החשכות מעמנו ויתרבה האור והשכל והשגה וישיגו בני אדם מדריגות גדולות שיהא להם חומר וך ובהיר גם זה אין עיקר העבודה זולת גם לימות המשיח אין מבוקשנו אפס בלתיך זולתך הכל אפס ולא זו לימות המשיח אלא אפילו התענוג שישיגו בני אדם לתחיית המתים גם כן אינו דומה שום תענוג לבקשת אלהות, רק זולת עבודתך להיות עובד לשמו יתברך בלי שום קווי לתועלת עצמו:

ושמרו בני ישראל את השבת כו' (שמות לא, טז). בו ביאר הגמרא (שבת קיח:) אלמלא שמרו ישראל שתי שבתות כו'. כי הנה כשאדם שומר שבת כראוי ונוכח אז מזה השבת יש לו חיות ושפע על כל השבוע בכדי לעבוד את ה' כל השבוע וכשארם עובד את ה' כל השבוע אז בשבת הבאה קל בידו לשמור כראוי וכן לעולם יתנהג כך. ועל פי זה יתורץ הקושיא שבמקום אחד אמרו (ירושלמי תענית א, א) אלו שמרו ישראל שבת אחד וכאן אמר שתי שבתות, כי העיקר הוא שבת אחד וכשומר שבת אחד אז עובד את ה' בלב טהור כל השבוע ומחמת זה קל לו לשמור שבת שני כראוי ונמצא העיקר הוא שבת אחד, כי על ידי שבת אחד ישמור שבת שני בקל וכן לעולם. והנה הרמז בפסוק ושמרו בני ישראל, שישמרו שבת אחד. לעשות את השבת, זה שבת שני, ששמירת שבת שני יבוא לו בקל. והנה ושמרו בני ישראל את השבת, לעשות את השבת:

{ 'קדושת לוי' | רבי לוי יצחק מברדישטוב זיע"א }

נצור לשונך

חובת השמירה – פרק ג' [המשך]

לפי מה שידוע שאמרו חז"ל: "הבא לטהר מסייעין אותו", בוראי בהמשך הזמן יעוררו הקדוש ברוך הוא בזה, ולא תהיה לו תשוקה כלל לדיבורים האסורים, כאשר איש כשר שאינו מתאוה לאכילת בשר חזיר. כי כאשר האדם מתייעב על איזה דבר בתורה, הקדוש ברוך הוא מסיר יצר הרע ממנו [מאותו דבר], כדאיתא במדרש רבה פרשת נשא, "אם יצעת הרבה בדבריהם, הקדוש ברוך הוא מסיר יצר הרע ממך".

והנה ידוע ממה שאמר הכתוב: "וְיִצְוֶנָה ה' לְעֲשׂוֹת וְגו' לְטוֹב לָנוּ כָּל הַיָּמִים לְחַיֵּינוּ קִלְקִילֵי הָנֶה" (דברים ו, כ"ד), והיינו שלהקדוש ברוך הוא אין נוגע דבר זה כלל, וכמו שאמר הכתוב: "אִם צְדָקָתְךָ מִה תִּתֵּן לוֹ" (איוב ל"ה, ד), וכל המצוות שבתורה הן רק להטיב לנו כל הימים, והקדוש ברוך הוא אינו מקבל מזה רק נחת שעשינו רצונו, וכמו שאמרו חז"ל על הפסוק: "רַיַח נִיחַח לַה" (במדבר כ"ח, ח), "נחת רוח לפני שאמרת ונעשה רצוני".

ואם כן, לפי מה שידוע, שקיים המצות הוא יותר חשוב מהקרבנות קרבנות, וכמו שכתוב בשמואל: "שִׁמְעַ מִקְבָּב טוֹב הַקְּשִׁיב מִחֶלֶב אֵילִים" (שמואל א ט"ו, כ"ב). אם יקבל על עצמו חובת השמירה, לשמור את פיו מכל דיבור שאסרתו התורה, רכילות, אונאת דברים וכו', כמה נחת רוח יגיע להקדוש ברוך הוא מזה, שציווה לנו בתורה על כל זה, ונעשה רצונו. ולהפך חס ושלום, אם אין האדם שם לב אודות דיבורו, והוא אצלו חפקר לפטפט בלשונו כאשר יתחנן היצר, וממילא בוראי עובר בימי חייו, על כל אלו הפרשיות שמדברות בענייני חלק הדיבור, כמה צער יגיע להקדוש ברוך הוא מזה, כשוראה שבני אדם מפקירים מצותיו. ועל כן מי שהוא ירא לנפשו, יזהר מאוד בזה, ואשרי חלקו.

והנה ממה שאמרו חז"ל: "אוי לרשע אוי לשכנו, טוב לצדיק טוב לשכנו". מוכח מזה, כי כל אדם פועל במידותיו להשפיע על זולתו.

גם אתם יכולים לתמוך בעלון העמותה ולזכות בהקדשה!

- הקדשה לשנה שלמה (בעלון)
- הקדשה למשך חודש
- הקדשה חד פעמית בעלון
- זכות ביזכי הרבים

הצטרפו אלינו ותמכו בהגדלת הצדקה והחסד למשפחות עמותת "בצדקה תכנוני" שמה לה למטרה לספק ולדאוג לצרכיהם של משפחות מעוטי יכולת כלכלית ע"י מתן סיוע כלכלי רחב היקף העמותה פועלת ללא מטרות רווח כלל!

חלוקת סלי מזון שבועיים מתן ומענה לחוסרים ביתיים בסיסיים חלוקת סלי לידה ליולדת ולתינוק ועוד פעילויות תמיכה בחגים ומועדים

שותפים בזיכוי הרבים

עלון תורני בתפוצה רחבה

העלון מופץ מדי שבוע לכל חלקי הארץ גם דיגיטלית באתרים מוכרים בעלי עשרות אלפי עוקבים כגון "דרשו", "בעולמם של חרדים" ועוד וכן ברשימות תפוצה גדולות

להעלחת כל עם ישראל שיפלו אויבינו ויחזרו כולם לשלום לביתם מהרה

זכות בזיכוי הרבים

הקדשה חד פעמית

הקדשה למשך חודש

הקדשה לשנה שלמה בעלון

הזדרזו לזכות בהקדשה משלכם לרפואת/עילוי נשמת/הצלחה/זיווג וכו'

לפרטים חייגו\שלחו הודעה: 054-4785404 / 054-6091685

לקבלת העלון בחינם למייל\לנייד כל שבוע- להצטרפות לרשימת התפוצה ניתן לשלוח הודעה למספר הטלפון או למייל alon@gamah.org

סרקו לדף מאובטח לבחירת מסלול

בצדקה תכונני

נמ"ח סלי' מזון וסיוע לנוקדים